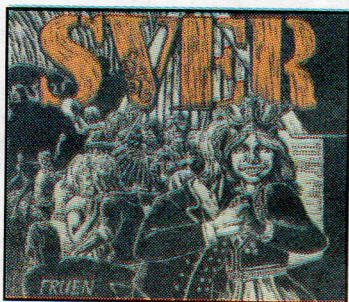

Mer kraft- musikk fra Sver

Sver:

Fruen

Med Vidar Berge: Akustiske gitarer og mandola

Anders Hall: Fele og bratsj

Jens Linell: Perkusjon og synth

Olav Luksengård Mjelva: fele og hardingfele

Leif Ingvar Ranøien: torader

Gjesteartist: Knut Reiersrud el-gitar

ta:lik

Med utvidet mannskap har gruppa Sver kommet ut med ny CD, Fruen. Den følger opp mye av det den første plata deres lovet, med enda mer drivende folkemusikk i egen, kraftfull innpakning. Resultatet er ikke en plate for sarte og tradisjonsbundne folkemusikksjeler, Sjøl om Olav Luksengård Mjelva og hans medspillere er tro mot grunntonene i flere av de gamle traverne som er med, som Storhurven, Fossegrimen og Kømmen frå Kongsvinger, har de satt så til de grader sitt eget tonespråk på dem at de oppleves på en helt ny måte. Samtidig har ikke minst Mjelva bidratt med flere egne låter på denne plata.

Etter å ha spilt gjennom plata noen ganger, er det ord som fart og futt, driv, spennende og

fandenivoldsk som går igjen. Allerede åpningsmelodien, polsen Kjostadlek, setter standarden og neste melodi, tittelsporet Fruen, skrevet av Luksengård Mjelva, viser en leken og finurlig musiker. Melodien bærer preg av at han som gruppas leder står med et ben i hver av Røros- og Hallingdalstradisjonen, uten å forskreve seg. Polsen og hallingen mester han og gruppa like sprettent.

Plata består av 11 låter, og det kan være litt i meste laget å høre gjennom hele plata sammenhengende. Det er mye lyd og lydinstrykk med fem spellmenn med så vidt forskjellige instrument som diverse fele, gitarer, mandola, synth og perkusjon, torader og bratsj. Det kan bli for overveldende og midtveis ut i plata, kan en føle et snev av matthet, sjøl om stemningsrapporten St. Croix byr på en mer avslappende musikkopplevelse. Det gjelder også Jonas' minne, som Luksengård Mjelva skrev til minne om felespilleren Jonas Olsson fra Hälsingland. Det er blitt det vakreste og vakreste sporet på hele plata. Avslutningsmelodien Kømmen frå Kongsvinger/Kongo er til gjengjeld den tøfeste og kraftigste av de alle, med produsent Knut Reiersrud på elektrisk gitar i en gjesteopptreden mot slutten. Det begynner så pent og pyntelig og tradisjonelt, men med en avslutning som slår gnistrer og som kanskje peker framover mot en videre utvikling av lydbildet til Sver.

Jon Høsøien